

Muistellessa

Ilmeisesti ikää on tullut jo sen verran, että mieleen pulpahtaa monenlaisia muistoja. Toki ihminen unohtaa kuulemastaan ja kokemastaan hyvinkin paljon.

Eino Leino runoili tuon monelle tutun runon/laulun ”**Oi muistatko vielä sen virren, jota lapsena laulettiin, kun yö liki ikkunan liikkui, se virsi se viihdytti niin. Se antoi rintahan rauhaa, se uskoa unehen loi. Jos muistat vielä sen virren niin laula, laula, se oi!**” Runohan kertoo myös, että äiti lauloi virsiä. Vaikka äitini kuolemasta on 19 vuotta, niin aina tutun laulun tai virren kuullessani muistan äitini niitä laulaneen. Kun sisareni Annelin kanssa lauloimme nuorena äidille uusia lauluja, hän oppi ne nopeasti ja lauloi mukana. Äidin elämässä oli ollut paljon raskaita kokemuksia ja ymmärsin, että virret ja hengelliset laulut lohduttivat häntä.

Olin äitini luona sairaalassa 27.2 -85, kun hän oli jo loppusuoralla. Tuona äidin viimeisenä iltana sairaalassa vieraili Helluntaiseurakunnan kuoro. Avasin huoneen oven, että äiti kuuli noita rakkaita hengellisiä lauluja. Ei hän itse jaksanut puhua eikä laulaa. Seuraavana aamuna hän nukkui pois.

Tiedän senkin, että on paljon ihmisiä, joiden muistot lapsuudesta ovat kipeitä ja ikäviä. Emme kukaan voi elää mennyttä uudelleen. **Mutta tänään voimme etsiä apua Jumalalta, joka voi hoitaa ja parantaa sydämen ja mielen haavoja. Saamme iloita Pääsiäisestä ja siitä Vapahtajasta, joka kantoi syntimme ristille.**

Jo kauan sitten olin kuullut Lehtomäen kodista. Mutta ensimmäisen kerran pääsin kotiin tutustumaan n.11 vuotta sitten. Olimme pastori Antti Mustosen kanssa seuroja pitämässä kodin väelle. Tunsin heti kodin lämpimän ilmapiirin ympäröivän meitä vieraita. Myöskin vieraanvaraisuus on ollut mieltä ilahduttavaa niin monet, monet kerrat. Jorma Huuskon rukiiset saarnat ovat monesti ravinneet meitä kuulijoita Kuopion Metodistikirkossa. Sydämen lämmöllä ovat kodin pojat laulaneet Huuskon perheen nuorten avustaessa.

Vuodet vierivät nopeasti ja niinpä enää Marika ja Mika ovat kotosalla vanhempiansa luona. Muistan miten pieni Mika kiipesi ruokapöydälle, että näkisi paremmin.

Lukemattomat ovat ne nuorukaiset ja miehet, jotka ovat 25 vuoden, aikana saaneet olla Lehtomäen kodin suojissa. Heille on tarjottu elämän leipää ja tietoa siitä, miten elämässä voi löytää oikean suunnan. Olenkin monesti ihmetellyt sitä, että Raili ja Jorma ovat niin pitkän päivätyön jaksaneet ahertaa tällä raskaalla peltosaralla. Sen toki tiedän, että hän joka on työhön kutsunut, on uskollinen.

Tahdonkin toivottaa armorikkaita tulevia päiviä Lehtomäen kodin asukkaille ja erityisesti Jorma ja Raili Huuskolle ja muulle henkilökunnalle.

*25 vuotta Lehtomäen koti täyttää,
ahkeroiden päivät käyttää.
Rukoillen he päivän alkaa
sitten käydään yhtä jalkaa.
Hallissa miehet rakentaa,
huvilaa, aitaa, mökkiä.
Talon sisällä paistuu sämpylät
ja hellalla kiehuu perunat.
Ei nälkä ketään yllätä,
siitä huolen pitää emännät.
Illan tullen saunakin lämpiää,
saa silloin löylystä nauttia.
Mutta tärkeintä leipä on elämän,
sitä tarjolla pitäen jaksetaan.
Ja Jumala meitä kaikkia heikkoja kantaa,
ei lyö vaan syntimme anteeksi antaa.*

Irja Jantunen

Kodin ystäville!

Lähestymme pääsiäistä ja seuraavana viikonloppuna ovat jo tämän Lehtomäen kodin kevät-päivät. **”Läpi lukkojenkin Herra Jeesus tulla voi, kuolleista hän noussut on!”** virsi 104 Kevätpäivillä iloitsimme ja kiitämme tämän kodin neljännesvuosisadan toiminnasta.

On iso lauma ihmisiä, jotka ovat näinä vuosina tulleet ja lähteneet. Minkähänlaisia muistoja heillä itse kullakin on? Ja miten elämä on jatkunut sen jälkeen?

Minulle tämä koti on tullut tutuksi ”leipätyön” kautta. Kävin kotipalvelusta n.18 vuotta sitten Huuskon perheen neljännen lapsen syntyessä. Sieltä olen sitten hivuttautunut talon puolelle. Tulen muka auttamaan, mutta usein koen päinvastoin. **”Kun he käyvät kyynellaakson kautta, he muuttuvat sen lähteiden maaksi...”** Ps.84:7

”Jotka kyynelin kylvävät, ne riemuiten leikkaavat. He menevät itkien, kun kylvösiemenen vievät, he palaavat riemuiten, kun lyhteensä tuovat.” Ps. 126:5-6 **”Tulkaa, minun Isäni siunatut, ja omistakaa se valtakunta, joka on ollut teille valmistettuna maailman perustamisesta asti. Sillä minun oli nälkä, ja te annoitte minun syödä; minun oli jano, ja te annoitte minulle juoda; minä olin outo, ja te otitte minut huoneeseenne; minä olin alaston, ja te vaatetitte minut; minä sairastin, ja te kävitte minua katsomassa; minä olin vankeudessa ja te tulitte minun tyköni.”** Matt 25:34-36

Paljon uusia ystäviä olen minäkin saanut tämän kodin myötä. **Sydämelliset kiitokset esirukouksistanne!** Uskon rukouksen voimaan. Omassa ”pesäkollossani” olen ”vanaha ja vaevanen”, mutta tänne on ilo tulla. Saa olla heikko ja puutteellinen, - ei arvostella. **”Älkää murehtiko huomisesta”** sanotaan raamatussa. Rukoillaan, että **”tapahtukoon sinun tahtosi”** tämän kodin työnkin jatkumisen suhteen.

Voimia ja siunausta Huuskot ja Turuset ja kiitos näistä vuosista!

Anja Oksman

Tervehdys täältä Varpaisjärveltä!

25 vuotta, jonka Raili ja Jorma ovat olleet palvelustyössä tässä Lehtomäen kodissa, on pitkä aika. Olen pannut merkille, että iloinen nauru ja juttelu kuuluvat keittiöstä, kun saavumme tänne, **”sillä iloista antajaa Jumala rakastaa”**. Kun antaa itsensä eläväksi uhriksi Jumalalle, ei omin voimin tarvitse jaksaa.

Muistan eräiltä päiviltä Jorman puheen, jossa hän puhuu aiheesta: **”Autuaat ne ihmiset joilla on voimansa sinussa, joilla on mielessä pyhät matkat. Kun he käyvät kyynellaakson kautta, he muuttuvat sen lähteiden maaksi ja syyssade peittää sen siunauksilla.”** Uskovan Pyhämatka on kulkeva kyynellaakson tiellä, jossa Jumala muuttaa ahdistuksen siunaukseksi. Sanotaanhan Ilm. 2:9 **”Minä tiedän sinun ahdistuksesi ja köyhyytesi. Sinä olet kuitenkin rikas.”** Miten suuria lupauksia Jumalan lapsille. Voi, kuinka olen saanut elää todeksi näitä Raamatun lupauksia viime aikoina. Ei tarvitse jaksaa omin voimin, vaan kuten laulussa sanotaan: **”Kaiken saan jättää juurelle ristin, itkeä siinä avutonna, hän kyllä tietää, kun lastansa sietää, millaista raukkaa hän rakastaa.”**

Siunausta ja hyvää pääsiäisen aikaa!

Pirkko Hautamäki

Terveiset Lehtomäestä

Talvi tässä tahtuu juuri kevääksi. Alku on ollut ainakin aurinkoista. Olen ollut täällä melkein koko talven ja paljolta pahalta välttynyt täällä ollessani. **Kiitos siitä Jumalalle** ja etenkin talon emännälle ja isännälle. Oloni olen tuntenut täällä turvalliseksi ja kotoisaksi, verrattuna kylmään maailmaan. Murheitani on kuunneltu ja otettu osaa niihin vilpittömästi.

Kiitos myös talon muille työntekijöille ja ystäville tuesta ja avusta.

Yksi veljistä

Rakkaat Ystävät ja Sukulaiset!

Istun kotimme aurinkoisella parvekkeella. Mielessäni pyörivät monenlaiset ajatukset vuosikymmenien ketjusta. Onhan kotimme taival kestänyt jo 25 vuotta. Tuntuu kuin olisi tilinteon hetki ja sarka osaltamme loppuun kynnetty.

Mitä on saatu aikaan?? Ulkoisesti paljonkin. On rakennettu hallit ja remontoitu päärakennusta. Lukuisat ovat myös ne mökit ja muut tuotteet, jotka ovat lähteneet maailmalle. Emäntien aikaansaannokset näkyvät ainoastaan joidenkin miesten pyöristymisenä.

Miten on sitten sisimmän laita? Miehiä on kodissamme käynyt suurin piirtein puolitoistatuhatta. Kuinka moni heistä elää tänä päivänä uskossa Jeesukseen? Kuinka moni edes raittiina? Moni on siirtynyt jo ajan rajan toiselle puolelle. Tulokset näin ihmissilmin katsottuna ovat tosi vähäiset, mutta onneksi vain Jumala tuntee sydämet. Se on Jumalan työ jos joku uskoon tulee, ei meidän tekemme. Me olemme vain viestintä viejiä. Oma raadollisuus ja kelvottomuus tässä jälleen paljastuu kun tuloksia alkaa miettimään. Vuosiin on mahtunut paljon iloa ja riemua, mutta niistä ei ole puuttunut myöskään tuskaa ja murhetta. **Suurinta on kuitenkin ollut Jumalan uskollisuus ja armahtavaisuus. Hän ei ole meitä hylännyt eikä jättänyt vaan on nostanut ja kantanut päivästä päivään. Jeesus on ollut voiman antajamme, Hänelle kiitos, ylistys ja kunnia.**

Kerron tähän vielä erään aamun tarinaa, jolloin jälleen sain kokea Jumalan armohoitoa. Olin nukkunut hieman heikosti. Herättyäni oli ahdistava olo. Hoidin aamutoimet näyttäen ulospäin ”ettei mitään hätää,” vaikka sisimmässä myllersi kummasti. Anteeksi olisi pitänyt pyytää useammaltakin ihmiseltä. Aamuhartauden jälkeen huomasin erään miehistä istuvan pöydän ääressä allapäin. Menin hänen luokseen ja kysyin: ”Onko sinulla murheita?” Hän vastasi: ”Haluaisin saada synninpäästön, **että voisin tänäänkin palvella Herraa vapain sydämin**, eikä menneet kiusaisi.” Kyyneleet tulvahtivat silmiini ja itku pääsi väkisin. Meitä oli tässä nyt kaksi jotka kaipasimme Jumalan puhdistusta. Kaksi jotka halusivat valkeuteen ja vapautteen, aivan tavallisena arkipäivänä. Keskustelimme siinä jonkin aikaa ja sitten hiljennyimme Herran eteen tunnustaen syntimme ja uskon ne anteeksi Jeesuksen nimessä ja kalliissa sovinto veressä. Nousimme siitä vapautettuina taakoistamme uskoen ristin suureen salaisuuteen. Sen jälkeen tartuin puhelimeen ja aloin näppäillä anteeksipyyntö viestejäni. Ja voi mikä helpotus tuli sisimpääni, jälleen kerran olen saanut voiman pyytää anteeksi ja kokea anteeksi saamisen riemu. Tuli tosi kevyt ja puhdas olo. Lähdin päivän töihin ilovirttä veisaten.

Ulkona paistoi aurinko kirkkaana valkoiselle hangelle, josta tuli mieleen raamatun kohta. **”Vaikka teidän syntinne ovat veriruskeat, tulevat ne lumivalkeiksi; vaikka ne ovat purppuran punaiset, tulevat ne villan valkoisiksi.”** Jes. 1:18. Jumala tekee työtään keskellämme yhäti vaikka emme sitä aina huomaa. Taistelua ihmissieluista käydään loppuun saakka. Kunpa Herra antaisi herätyksen hengen vielä keskellemme, niin että mahdollisimman moni saisi olla kerran pelastettujen joukossa.

Kosketa, Jumalan henki, syvälle sydämeen.

Sinne paina hiljaa luottamus Jeesukseen.

Kiitollisin mielin ja rukousten saattamana muistan kaikkia teitä

Rakkaat kanssamatkaajat.

Jääkää Taivaan Isän täysihoitoon!

Tervetulloa synttäreille! Ne pidetään, jos Herra sen suo.

Siunattua Pääsiäisen aikaa! Terveisin Raili Huusko

Aivan aluksi haluan kiittää Teitä Ystävät esirukouksistanne. Matkani Helsingistä Tel Aviiviin sujui mainiosti ja jo lentokoneessa sain tavata uskonystäviä. Maahan tulo muodollisuudet sujuivat myöskin joustavasti ja sain majoittua täällä kiinalaistyössä olevien Carola ja Lars Backin kotiin SLS:n Jerusalemin Shalhevetya – työkeskukseen.

Herra on pitänyt terveenä ja reippaana.

Kolmessa eri ilta-tilaisuudessa olen saanut tavata Manner-Kiinasta tulleita siirtotyöläisiä. Olen saanut nähdä, miten vaatimattomissa, alkeellisissa asunnoissa he joutuvat asumaan. Koettaa samaistua heidän tilanteeseensa, ei ole helppoa. Olen saanut kertoa heille kutsumuksestani ja työstäni Kiinassa. Olen huomannut kuinka tarkkaavasti he kuuntelevat ja ottavat vastaan, kun olen kertonut mitä hyvää olen Jeesukselta saanut ja Hänen palvelijanaan kokenut.

Nyt jättäisin teille erikoisesti esirukousaiheeksi kiinalaisen veljen Chen Nen Ying'in, joka jäi invalidiksi tammikuun 29. päivän itsemurhapommi-iskussa. Sain vierailta työoveritiimin kanssa Mont Scopuksen Yliopistollisessa sairaalassa, jossa hän on ollut hoidossa jo kuusi viikkoa. Jaakobin kirjeen 5. luvun mukaan voitelimme Chen-veljen öljyllä ja Singaporelainen vieraileva kiinalaislääkäri Neo johti yhteiseen rukoukseen hänen puolestaan. Kaiken kaikkiaan tapaaminen oli lämmin ja sydämellinen. Mukana tiimissä oli myös Salli Lamponen ja Tapani Malinen. Kaiken kaikkiaan minua on suuresti koskettanut miten antaumuksella Salli, Carola ja Lars sekä Ulla ja Tapani tekevät kiinalaistyötä.

On ollut ilo nähdä ja kuulla, miten evankeliumi leviää Israelissa kiinalaisten keskuudessa. Viiden viime vuoden kuluessa on kastettu koko Israelissa yli 2000 kiinalaista, joista yhdellä ainoalla kerralla kastettiin Jordan-virassa 88 kiinalaista vuonna 2000 Pääsiäisenä. Kannattaa rukoilla heidän puolesta, että maailma väkirikkein kansan keskellä meneillään oleva voimakas herätys kasvamistaan kasvaisi.

Toivossa tapaamiin, Herrassa, Teidän,

Päivö Parviainen

Rakkaat Ystävät!

”Jos siis minä, teidän Herranne ja opettajanne, olen pessyt teidän jalkanne, olette tekin velvolliset pesemään toistenne jalat”. Joh 13:14

Mitä tämä tarkoittaakaan? Luther valaisee asiaa näin: Aviopuolisot voivat keskenänsä pestä toistensa jalat: toinen sietää toisen puutteita ja heikkoutta, he eivät riitele, eivätkä ruodi toistaan. Aviopuolisot pesevät myös lastensa jalat siten, että antavat hyvän esikuvan, kehottavat heitä Jumalan Sanaan, eivätkä kohtele heitä tyrannin tavoin.

Sekin on jalkojen pesemistä, kun emme ainoastaan lahjoillamme palvele muita auttaen siinä asiassa, mikä itseltä onnistuu, vaan myös annetaan anteeksi toisen viat ja virheet. Eihän maailmasta löydy ainoatakaan niin puhdasta kristittyä, ettei hänessä jokin heikkous olisi.

Olen tätä asiaa pyöritellyt mielessäni yhä uudelleen pitkän aikaa. Tällaiseen minut on **velvoitettu**. Kuitenkin päivästä päivään saan huomata sen, miten heikko astia minä olen. Kuinka helppo onkaan sanoa puolisolille pahasti, oikein ruotia jotain asiaa, mikä on toiselle kipeä paikka. Ja vaikka siitä aina seuraa paha mieli ja masennus, niin silti sitä tapahtuu kerta toisensa jälkeen. Itku sitä väkisininkin tulee silmään. **”Sillä minä tiedän, ettei minussa, se on minun lihassani, asu mitään hyvää. Tahto minulla kyllä on, mutta voimaa hyvä toteuttamiseen ei: sillä sitä hyvää, mitä minä tahdon, minä en tee, vaan sitä pahaa, mitä en tahdo, minä teen”.** Room. 7:18-19. Iltaisin on huokaistava Herralle nöyränä: ”Anna minulle minun syntini anteeksi...”

Se, mitä minun tulee tehdä lapsille, soveltuu varmasti siihenkin, miten oppilaitani kohtelen koulussa. Mutta miten vaikeaa se onkaan. Kun mielestäni ehkä hiukan onnistun jonain päivänä, niin kyllä Jumala saman tien näyttää, millainen minä todellisuudessa olen. Taidan sittenkin itse olla huono oppilas. On vain jätävä Herran armolliseen huomaan ja todettava: Herra, armahda minua kurjaa syntistä ihmistä ja armahda minun rakkaita oppilaitani iankaikkisen elämän armolla. Omat voimat on unohdettava ja on pyydyttävä apua Iankaikkiselta Isältä, joka kuulee pienenkin huokauksen.

Oi, miten valtava ilo on masennuksen ja oman kurjuuden tuntemisen keskellä saada ottaa Pyhä Sana ja kuulla: **”Siinä on rakkaus - ei siinä, että, me rakastimme Jumalaa, vaan siinä, että hän rakasti meitä ja lähetti Poikansa meidän syntiemme sovituksiksi”.** 1 Joh. 4:10.

Oi, Jeesus, lähde autuuden. Sä kärsit kaiken vaivani,

Sun mikä saattoi kärsimään

Mun elämäni iäinen, tään?	Mun tuskani ja haavani.	Viattomana	kaiken
Sä kärsit ristinkuoleman Mun edestäni katkeran.	Mun tähteni oot tuomittu, Vuoks syntieni suomittu.	Sä teit sen laupeudesta, Sulasta rakkaudesta.	
Mun pysyä suo Sinussa, Uskossa, rakkaudessa, kalla,	Kun synti syttyy mieleeni, Ja synkentää mun sieluni	Sun ristic olkoon ainoa Tienviittaajani	mat-
Sun tietäs aina vaeltaa, Sun askeleitas noudattaa.	Suo silloin ristic juurella Sun kuolemaas mun muistella.	Ain aurinkona päivällä Ja yöllä kuuna tähtenä.	

Vanhempi vk.53 (Uusi vk.79)

Tätä virttä laulaessa oma kurjuus tulee suuremmaksi, mutta myös Jumalan armo ja Jeesuksen ristintyön merkitys suurenee. Kannattaa veisata!

Jumalan siunaamaa kevättä! Muistetaan toisiamme rukouksin!

Annukka Lohtander

Ps. Tällaiset terveiset myös Henrikiltä, Fortumin öljyjalostamon Naantalin aurinkoiselta rannalta:

Rakkauden, armon lähde Jeesus ompi pohjaton.

Ken ois kuollut synnin tähden, niin kuin Jeesus kuollut!

Ken ois eestä pilkkaajainsa, vainoojainsa, murhaajainsa käynyt kovaan kuolohon.

Jeesus on sen yksin tehnyt, Yksin hän ei kukaan muu.

Hän on vaivat, tuskat nähnyt, Joit ei kertoa voi suu.

Nöyränä hän kaiken kantoi, nöyränä hän henkens antoi, vuoteensa ristinpuu.

TERVEHDYS LEHTOMÄEN KODISTA!

”Kiitä Herraa, minun sieluni, äläkä unhotta, mitä hyvää hän on sinulle tehnyt,...” Ps. 103:2.

Rakkaat Ystävät! Psalmin tekijä kehottaa meitä muistelemaan sitä, mitä hyvää Herra on meille tehnyt. Täällä ajan melskeessä me usein unhotamme ne. Oikeastaan kuta enemmän me koemme Herran hyvyttä, sitä vähemmän me huomaamme edes niitä. Tai tulemme sellaiseksi kuin hemmotellut lapset, eli pidämme niitä itsestään selvyytenä ja meille kuuluvina asioina. Mutta sitten elämän vaikeudet ja vastoinkäymiset panee ajattelemaan elämää uudelleen, jolloin ehkä alamme ymmärtää, että miten paljon olemme saaneetkaan kokea Herran hyvyttä, mutta on unohtunut yksi tärkeä asia, kiittäminen!

Psalmin 103 tekijä erikoisesti kiittää Herraa elämänsä suuresta muutoksesta. **Hän oli saanut kaikki synnit anteeksi, parantunut ja elämä oli kaikin puolin uudistunut. Hänet oli vielä kruunattu armolla ja laupeudella, eli Hyvän Paimenen rakkaudella ja mielenlaadulla.** Tämä on varmaan jokaisen Herran oman suurin kiitoksen aihe, jota ei vähällä unohda. Meidän ihmisten sisin on kuin herkkä soitin, kun yhteys Jumalaan ei ole oikein kunnossa, tai on kokonaan poikki, ei silloin kiitetä Herraa, vaan päinvastoin, moni kiroaa.

Muistan ensimmäisen kerran kokeneeni Herran hyvyttä eräässä tilaisuudessa Varpaisjärvellä 23.1.1971. Siellä yli kymmenen iloista ja onnellista nuorta kertomassa Jeesuksesta, syntisten Vapahtajasta. Heidän sisimpänsä soittimet soi kauniisti tuona armon iltana Jumalan kunniaksi. Ihmeellistä oli kuulla, kuinka Jumala oli heitä jokaista kutsunut ja muuttanut heidän elämänsä. He vakuuttivat myös Jeesuksen rakastavan ja kutsuvan meitä kuulihoita. Siitä alkoi minun etsikkoaikani, jota kesti kahdeksan kuukautta. Tuona aikana halusin muuttaa itse elämäni. Yritin hillitä kieleni ja olla kiroilematta, parantaa pahat tapani jne. mutta en siihen pystynyt. Näiden samojen nuorten mukana pääsin sitten elokuussa Poriin Nuorten Herätyspäiville. Siellä päivillä sain kertoa oman taisteluni ja tuskani eräälle sielunhoitajalle. Hän ei vaipunut epätoivoon kuullessaan minua, vaan rohkeasti sanoi; kysytäänpä Jeesukselta, ottaako hän nuoren miehen omakseen. Siinä polvistuimme armonistuimen eteen, jossa sain kokea, että kaikki syntini Herra antoi anteeksi ja otti minut aivan omakseen. Tästä alkaen olen kokenut niin paljon Herran hyviä tekoja elämässäni, etten niitä luetella saada. Osa on varmaan unohtunutkin. Näin on varmaan monet Herran tiellä kulkeneet saaneet kokea.

Mutta heti siellä nuorten päivillä aloin tuntea kutsua Jumalan valtakunnan työhön. Olin oikeastaan varma, että jos Jumalan tahto elämässäni saa tapahtua, niin olen eräänä päivänä jossain kaukana ”lähetyskentällä”. Niin aloin rukoilla Jumalan johdatusta omaan elämäni, **olen valmis lähtemään siihen työhön, jonka Herra minun tehtäväkseni olet suunnitellut.** Seitsemän vuotta siitä kului, kun Herra oli antamassa minulle sopivan avun ja samalla avaamassa ovea työhön. Menin kihloihin 9.9.78 ja samana syksynä lähetyskenttä avautui ja yllättävän läheltä, oman kotikyläni koululta. Pian tulee 25 vuotta (29.4.) siitä, kun meidät ensimmäisillä kevätpäivillä siunattiin tälle työkaudelle! Tämä on ollut vähän erilaisempi työsarja, kuin monien ulkomaille lähteneiden lähettien. Mutta työn tavoite on sama, saada satoa kootuksi taivaan aittoihin!

Tätä työtä olemme saaneet tehdä niillä lahjoilla, kyvyillä ja taidoilla, mitä Herra on meille antanut. Saamme nöyrästi tunnustaa, ettei olla mitään täydellisiä, tai jotain super-ihmisiä, vaan itsessämme avuttomia, vajavaisia ja heikkoja. Kun Raamattukin sanoo: **”Joka rikkomuksensa salaa, se ei menesty; mutta joka ne tunnustaa ja hylkää, se saa armon”** San 28:13. Niin tämä minunkin sisimpäni soitin mennyt usein epäviireeseen ja soinut rumasti. En ole läheskään aina ollut armolla ja laupeudella kruunattu Herran palvelija. Antakaa minulle anteeksi!

Sain joululahjaksi eräältä ystävältä puhekasetteja. Eräässä raamattutunnissa puhuttiin sosiofobiasta, eli ihmispelosta. Mieleeni tuli ne ajat, jolloin minäkin pääsin Herran omien seuraan, niin ei silloin sosiofobia vaivannut. Oli helppo puhua ja olla avoin toisille uskoville. **Näin jäljestä päin ajatellen, sydänten soittimet oli viritetty yhteen sopivaksi soimaan Jumalan kunniaksi.** Näin Herran armolasten joukkoon päästyämme koemme samoin kuin kilpajuoksu radalla. Aluksi juostaan rinta rinnan, toinen toistamme tukien. Mutta vuosien ja vuosikymmenten kuluessa huomaamatta välit harvenevat, ollaan enemmän tai vähemmän niitä yksinäisiä juoksijoita, silti yrittäme pysytellä taivaan kilparadalla omine huolinemme ja murheinemme. Mutta ehkä yön hiljaisina hetkinä toivomme, olisipa joku jolle rohkenisi puhua ja saisi vähän tätä kuormaa keventää. Ehkä on paljon muitakin askarruttavia asioita, tai mielenkiintoisia Jumalan maailman näkymiä, joista tekisi mieli jonkun kanssa puhua. Mutta kaikilla tuntuu olevan omat menonsa, kiireensä ja asiansa. Ei taida olla kenelläkään enää aikaa. **Näin sosiofobia alkaa minua vaivata yhä enemmän.** Toisaalta mieleni tekisi puhua, mutta ei enää rohjeta, on tultu araksi.

Ehkä osittain tämä voi johtua siitäkin, mistä Paavali kirjoittaa: **”Sillä minulla ei ole ketään samanmielistä, joka vilpittömästi huolehtisi teidän tilastanne; sillä kaikki he etsivät omaansa eivätkä sitä, mikä Kristuksen Jeesuksen on”.** Fil. 2:20-21. Nämä Herran virittämät soittimet olivat jo soineet kauan niistä Jumalan kunniaksi, mutta siten menneet uudelleen epäviireeseen. Paavalin työtoveri Deemas oli yksi heistä, hän ei jättänyt ainoastaan Paavalia, vaan myös Herran. Maailman henki oli saattanut heidät raskaaseen uneen. Heille kävi kuin Joonalle lähtiessään omille teilleen, että **”...hän nukkui raskaasti.”** Joon 1:5. Hädessä oleva jumalaton laivuri tulee profeettaa herättämään ja sanoi hänelle: **”Mitäs nukut? Nouse ja huuda jumalaasi. Ehkäpä se jumala muistaa meitä, niin ettemme huku.”** Näin on Herra minuakin herättellyt useamman kerran vuosien varrella. Kun täysin Jumalasta piittaamattomalle ihmiselle on tullut valtava sielun hätä. Hädessään hän pyytää rukoilemaan puolestaan, ettei hän hukkuisi, vaan pelastuisi. Niin, Jumalan armolla ja laupeudella kruunattu ihminen huolehtii siitä, mikä Kristuksen Jeesuksen on. Herra myös kehottaa meitä sanassaan: **Minä tulen pian, pidä, mitä sinulla on, ettei kukaan ottaisi sinun kruunuasi.** Ilm. 3:11.

Joonaan tavoin minusta on tuntunut joskus siltä, että **...”Parempi on minulle kuolema kuin elämä.”** Mutta aivan eri syystä. En silloin, kun kylvytyöni on onnistunut ja kylvövakkasessa on ollut eläviä siemeniä. On nähnyt, kuinka Herra on koskettanut kuulijoiden sydämiä ja uutta luodaan ylhäältä. Tämä on tuonut iloa ja rohkeutta, sekä antanut voimaa ja intoa työhön. Mutta silloin, kun työ ei ota onnistuakseen, päivä päivältä, ja viikkoa viikolta näkee, että kylvetyt siemenet eivät idä ja mikään ei kosketa sydämiä, sekä muutenkin on vaikeaa. Monenlaiset huolet ja murheet kaatuvat päälle. Näinä vaikeina päivinä koen Joonaan tunteja. Nämä ovat niitä tarpeellisia riisumisen aikoja, niin kuin eräs vanha virsi sanoo: **”Hän lyöpi ja tukee, Hän riisuu ja pukee, Hän katoaa hetkeksi vaan. Hän tyhjentää tyhjäksi ja alentaa köyhäksi, vaan tyhjälle köyhälle lahjoittaen. Suo armonsa rikkauden.”**

Jumalan valtakunnan työn menestymisen salaisuus on uskollisuus siinä vähässä, minkä Herra on meille uskonut. Me olemme saaneet olla vapaaehtoisesti tässä työssä, monet kodin ystävät vapaaehtoisesti rukoilevat, uhraavat ja auttavat monin tavoin. Usein tulokset tässä työn äärellä näyttävät vähäisiltä, mutta kuitenkin ne viittaavat Jumalan valtakunnan suureen voittoon: **”Tämän jälkeen minä näin, ja katso, oli suuri joukko, jota ei kukaan voinut lukea, kaikista kansanheimoista ja sukukunnista ja kansoista ja kielistä, ja ne seisoivat valtaistuimen edessä ja Karitsan edessä puettuina pitkiin valkeihin vaatteisiin, ja heillä oli palmut käsissään, ja he huusivat suurella äänellä sanoen: ”Pelastus tulee meidän Jumalaltamme, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsalta”.** Ilm. 7:9-10.

Näin suuri joukko kerran ylistää ja kiittää Herraa siitä, mitä hyvää Hän oli heille tehnyt. Täällä armonajassa hän sai näin monet epäviireiset soittimet viireeseen, soimaan Jumalan kunniaksi. Hän sai kruunata heidät armolla ja laupeudella, toimimaan Hyvän Paimenen rakkaudella ja mielenlaadulla ihmislusten iankaikiseksi autuudeksi. Herra viritä vielä minunkin soitin!

Tähän asti Herra on meitä auttanut! Näin saamme ilolla todeta 25 vuoden jälkeen. On ollut myötä ja vastamäkiä, aurinkoisia ja pilvisiä päiviä, uupumusta ja virvoitusta, kaikesta olemme Herran hoidossa selvinneet. **Herra on antanut jokaisen ESIRUKOILIJAN, TUKIJAN JA AUTTAJAN! Kiitä minun sieluni Herraa, äläkä unhot, mitä hyvää hän on sinulle tehnyt...**

TERVETULOA YSTÄVÄT LÄHELTÄ JA KAUEMPAA KEVÄTPÄIVILLE 16.-18.4.!

Terveisin Jorma Huusko

”Kiitä Herraa, minun sieluni, äläkä unhot, mitä hyvää hän on sinulle tehnyt” Ps. 103:2

Kevätpäivät 16.-18.4.2004

Nilsissä Lehtomäen kodilla

Ohjelma:

Perjantai klo 19.00	Alkajaisseurat
Lauantai 11.00	R-tunti ”Mitä hyötyä saamme järkevästä Jumalanpalveluksesta?” Päivö Parviainen
12.00	Seurat
13.30	Ruokailu
14.30	R-tunti ”Elävän uskon tuntomerkkejä” Ari Malmi
15.30	Tervehdyksiä ”Tähän asti on Herra meitä auttanut.”
17.00	Juhlahahvit
18.00	Iltatilaisuus Alttari- ja rukoushetki
Sunnuntai 10.00	Jumalanpalvelus Nilsissä kirkossa HPE Saarnaa Päivö Parviainen
11.30	Ruokailu
12.30	R-tunti ”Mitä siunausta saa osallistumisesta Kristuksen ahdistukseen?” Päivö Parviainen
13.30	Kiitosseurat

Puhumassa mm. ”Urho Muroma” pe, Ari Malmi pe-la, Päivö Parviainen,
Lauri Keinänen, Juhani Pyykkönen, Marja-Liisa Mrcela ym. ym.
Musiikki: Sirpaleet, Eino Karjalainen ja kumppanit ym. ym.

Olet sydämellisesti tervetullut!

Sanan ja rukouksen-ilta

20.4. Iisalmi

Kirkkopyhiä

23.5. Juankoski

9.5 Männistö (iltakirkko klo 18.00)

22.8. Kangasniemi

29.8. Kontiolahti

29.4.1979 Lehtomäen kodin vihkiäistilaisuus

29.4.1979 Jorma ja Raili
siunattiin työhön

Ystäväkirje

Lehtomäen koti 25v.

”Kiitä Herraa, minun sieluni, äläkä unhot, mitä hyvää hän on sinulle tehnyt”
Kevätpäivät 16.–18.4.2004 Lehtomäen kodilla Tervetuloa!

Ev.lut Lähimmäislähetys ry
Lehtomäen koti
Lehtomäen tie 211
73300 Nilsinä

puhelin (017) 464 7160
fax (017) 464 7120
Jorma Huusko matkap. (044) 027 1325

sähköposti: lahimmais@lehtomaenkoti.net
tai henkilö etunimi.sukunimi@lehtomaenkoti.net
kotisivu: www.lehtomaenkoti.net

Tukitilit: OP 528804-421618
Sampo 800014-492139

Huhtikuu 2004 nro 2